

„Рід, родина, Україна”

літературно – музична композиція за творами
В. Сухомлинського для дітей середнього та старшого
дошкільного віку.

*Вихователь
Краснопільського ДНЗ
№2 «Колосок»
Федоренко І.*

Програмові завдання:

Стр. гр. Дати знання про Батьківщину в широкому розумінні цього слова: рідна домівка, рід, родина, Україна, Батьківщина. Продовжувати ознайомлювати з творами В. Сухомлинського. Дати поняття про існування в кожній людині такої морально-етичної категорії, як совість. Розвивати емоційну чутливість, закладати основи моральності, вміння самостійно оцінювати різні моральні ситуації.

Сер.гр. Розширити та поглибити знання про красу української мови за допомогою літературного слова. Познайомити з творами В. Сухомлинського. Виховувати почуття патріотизму, національної гордості за свій народ та його культурні надбання. Розвивати уяву, мислення, пам'ять.

Матеріал: великі паперові площинні яйця, відерце з водою, миска просом; дві склянки з водою, фігурки чоловічків, чорна фарба; костюми: маків, курчат, півня, квочки, українські народні, рушники.

Підготовка дітей: діти вивчили віршований матеріал, розучили таночки „Маки на галявині”, „Курчата”, „З рушниками”.

Святково прикрашена зала. Виходить вихователь з дітьми і сідають на стільчики.

Вихователь

За заповідями Сухомлинського

Давно садочок наш живе.

Великий педагог, мов низкою,

З'єднав все мудре, все нове.

Що вихованню слугуватиме

І для майбутніх вчителів:

Любов до роду, і до матері,

І до природи він велів

У вихованні особистості

В основу взяти. Ми — взяли.

Бо хочемо, щоб завжди — навіть в зрілості —

Всі люди добрими були.

Перша дитина

Ми розмовляємо з природою,

І віримо: все в ній живе.

Милує квіточка нас вродою

І деревце до лісу зве.

Друга дитина

А там ялиночка усміхнена

Щодня чекає дітлахів,

Щоб хвої пахощами дихали,

Щоб слухали там спів птахів.

Третя дитина

Своїм ми лісом зачаровані
І вабить нас казковий сад.
Природою нам подарована
Оця немеркнуча краса!

Вихователь з дітьми читають під музику Мирослава Скорика "Мелодія" вірш І. Савиченко "Все починається з дитинства".

Вихователь

Все починається з початку.
Струмок перероста в ріку.
Уважні стежать оченята —
За кожним кроком у садку.

Діти (кожна дитина читає по два рядки)

Чому тече ріка? Дме вітер?
Чому вогонь вночі горить?

Чому мороз? Чому це квіти?
Чому на сонці сніг блищить?

Цей світ цікавий до нестями,
І хочеться усе пізнати.

А як? Немає поряд мами,
Хто може все нам розказати?

Вихователь

Маленькі тягнуть рученята,
Мов хочуть світ весь обійняти,

І треба вчасно поряд стати,
Підтримати своїх малят.
Життя порівнюють з весною.
Безмежна радість малюка.
Крокуй, рости, я тут, з тобою
І ось тобі моя рука!

Дівчинка

Рід, родина, сім'я,
Серед них — маленька я.
Мов перлинка-намистинка,
Я — дівчатко — українка!
Родовід — моя родина,
Я ж її мала краплина.
Люблю всю родину я,
Разом ми — одна сім'я!
Бо козацького я роду,
Рідну землю люблю зроду.
Маму, тата поважаю, їм здоров'ячка бажаю!
І бабусю, й дідуса —
Всіх люблю й ціную я!

Діти й дорослі співають пісню "Розкажи про Україну."

Потім усі сідають на стільчики, а кілька дітей в українських костюмах підходять до "мами", яка "вишиває" рушник.

Дівчатка - "маки" сідають кружка, готуючись до таночка.

Дівчинка.

Які гарні квіти вирости у нас на подвір'ї!

Хлопчик.

Мамо, розкажіть нам, будь ласка, про ці квіти, і про те, чому ви їх так любите.

Мама.

Добре, мої любі.

(Звучить твір Василя Сухомлинського „Червоні маки за хатою” зі збірки ("Чиста криниця").

- З чого починається для мене світ? З червоних маків за хатою. Вони вразили мене своєю красою і запам'яталися назавжди. Не знаю, скільки мені було тоді років, але була я, мабуть, зовсім маленька. Маки цвіли так, немов клаптик рожевого неба спустився на землю. Я любила милуватися ними й уранці, і серед дня, коли кожна квітка широко розкривала свої пелюстки. Коли я побачу зараз макову квітку, — пригадується дитинство, пісня жайворонка, ласкавий материн голос. Це найтонші корінці людини — спогади про дитинство.

Так і ви, мої любі, коли станете дорослими, згадуватимете свої найкращі роки дитинства.

Дівчатка виконують танок “Маки на галявині”.

Дівчинка

Від рідного дому дитину
Веде у широкий світ
Ота єдина стежина,
Що дарує красу і цвіт.

Хлопчик

Красу блакитного неба,
Красу золотих ланів,
Красу пташиного співу,
Красу людських почуттів.
Цвіт папороті та калини,
Цвітіння весняних садів,
Цвіт райдуги та шипшини,
Цвітіння мрій та надій.

Мама

Іди по цій стежці, дитино,
Даруй любов і тепло.
І пам'ятай: ти — людина,
Вчись, думай, твори добро.
Та де б не ходив ти по світу,
Серце тебе приведе
До рідного дому, до мами,
Що завжди чекає тебе.
Життя твого тут колиска,
І тут коріння твоє,
Родині вклонись низько-низько,
І знову іди вперед.

Звучить фонограма пісні “Родина”, у виконанні Назарія Яремчука (вихователі співають разом з виконавцем, а діти підспівують приспів).

Вихователь.

Велика у нас родина — мама і тато, синочки і донечки, дідусь і бабуся. Діти, а щось я не бачу нашої бабусі. Де ж це вона?

Бабуся.

Я тут, тут. Стомилася дуже: ходила квочку шукати. Ніде не видно. Діти, ви її не бачили?

Вихователь.

Та ось вона сидить, яйця висиджує (показує на дівчинку в костюмі Квочки).

Бабуся.

От послухайте (читає уривок з твору).

"Сиділа квочка на яйцях. Довго сиділа. Невесело їй було. Та ось яйця одне за одним стали лопатися. Зі шкаралупи висунулися маленькі голівки, вилізли курчатка. Вилізли та пищать: Пік...пik...пik".

Квочка роззирається на всі боки. Звучить п'єса С. Людкевича "Квочка".

Квочка (стурбовано).

Півнику не гуляй. Іди проса накоси, намолоти і пшонця курчаткам приготуй.

Бабуся.

Узяв півень косу, намолотив проса, приніс повне відеречко пшона. Кличе квочка маленьких курчаток: “Їжте, дітки, наїдайтеся, татко вам ще й водички принесе”. Наїлися, напилися курчатка і кличе їх квочка: кво-кво-кво, ходімо зі мною на подвір’ячко”

(уринок з твору В. Сухомлинського “Півень проса накосив”).

Здивовано роздивляються курчатка на всі боки та й кажуть:

- Ой, який же великий світ!
- Та хіба ж це весь світ? — каже Квочка. — Он ще й город, а на городі просо, а за городом лопухи... А за лопухами пшеничне поле (уринок з твору В.Сухомлинського “Курчатка”).

Танок “Курчаток”.

Діти виконують його під мелодію азербайджанської народної пісні "Курчата" в сучасній обробці.

Бабуся.

І повели батьки своїх дітей у великий світ.

Дитина.

У народі кажуть: “Курчат по осені рахують”. А осінь уже й на порозі.

Вихователь.

Справді, діти. Вже настала осінь. Цілу ніч сів дрібний дощик, і, як бачите, накрапав цілу склянку води. Я приготувала для вас дві склянки — одну повну, з водою, а другу порожню. *(Дивиться крізь порожню склянку на дітей).*

Запитання до дітей:

- Діти, ви бачите мене крізь склянку? *(Так). І я вас бачу.*
- Чому це так? *(Бо склянка прозора).*
- Що ще буває прозорим? *(Скло, тканина, повітря, вода).*
- А коли повітря стає непрозорим? *(Коли сніг, туман, сніг, дощ).*
- А коли вода стає непрозорою? *(Коли в неї попадають бруд, сміття).*
- Як ви гадаєте, коли в склянку з чистою водою капнути малесеньку краплинку брудної води, що станеться? Давайте проведемо дослід.

Вихователь демонструє склянку чистої води та капає туди краплину чорної фарби. Діти роблять висновок: вода стала каламутною.

Вихователь.

Діти, а чи доводилося вам чути такий вислів: “чиста душа”? Що він означає? *(Це добра, хороша людина, яка не робить нікому нічого поганого).* А коли людина вчинить малесенький нечесний вчинок, чи залишається її душа чистою? *(Відповіді дітей).*

- Так, як від однієї маленької краплинки вода робиться каламутною, так і душа не може залишатися чистою, навіть від маленького поганого вчинку або навіть від поганих думок. Хто ж допомагає вам жити так, щоб душа залишалася чистою? *(Мама, тато, вихователі).*

Ось послушайте оповідання Василя Сухомлинського “Скляний чоловічок”.

Вихователь читає твір, демонструючи під час читання чоловічків, вирізаних з прозорого та непрозорого целофану, зафарбованого чорною фарбою. Запитання до дітей за змістом твору:

- Хто жив у хлопчика?
 - В яких випадках скляний чоловічок лишався прозорим?
 - А в яких робився каламутним?
 - Що зробив хлопчик, коли скляний чоловічок розсердився?
 - Чого навчав скляний чоловічок хлопчика?
- (Життя)*

Вихователь.

Скляний чоловічок не просто вчив хлопчика

жити, він учив його жити так, щоб душа лишалася чистою. Звичайно, це казка, але совість є в кожній людині. Тож треба завжди прислухатися до її голосу. Ми, вихователі і батьки, намагаємося виховувати вас так, щоб у вас була чистою совість, щоб ви шанували старших, любили нашу рідну Батьківщину.

Звучить пісня „Наша Україна” у виконанні Н. Бучинської. Діти виконують рухи з рушниками.

У кінці пісні виходять педагоги. Дорослі та діти всі разом підспівують виконавиці.

